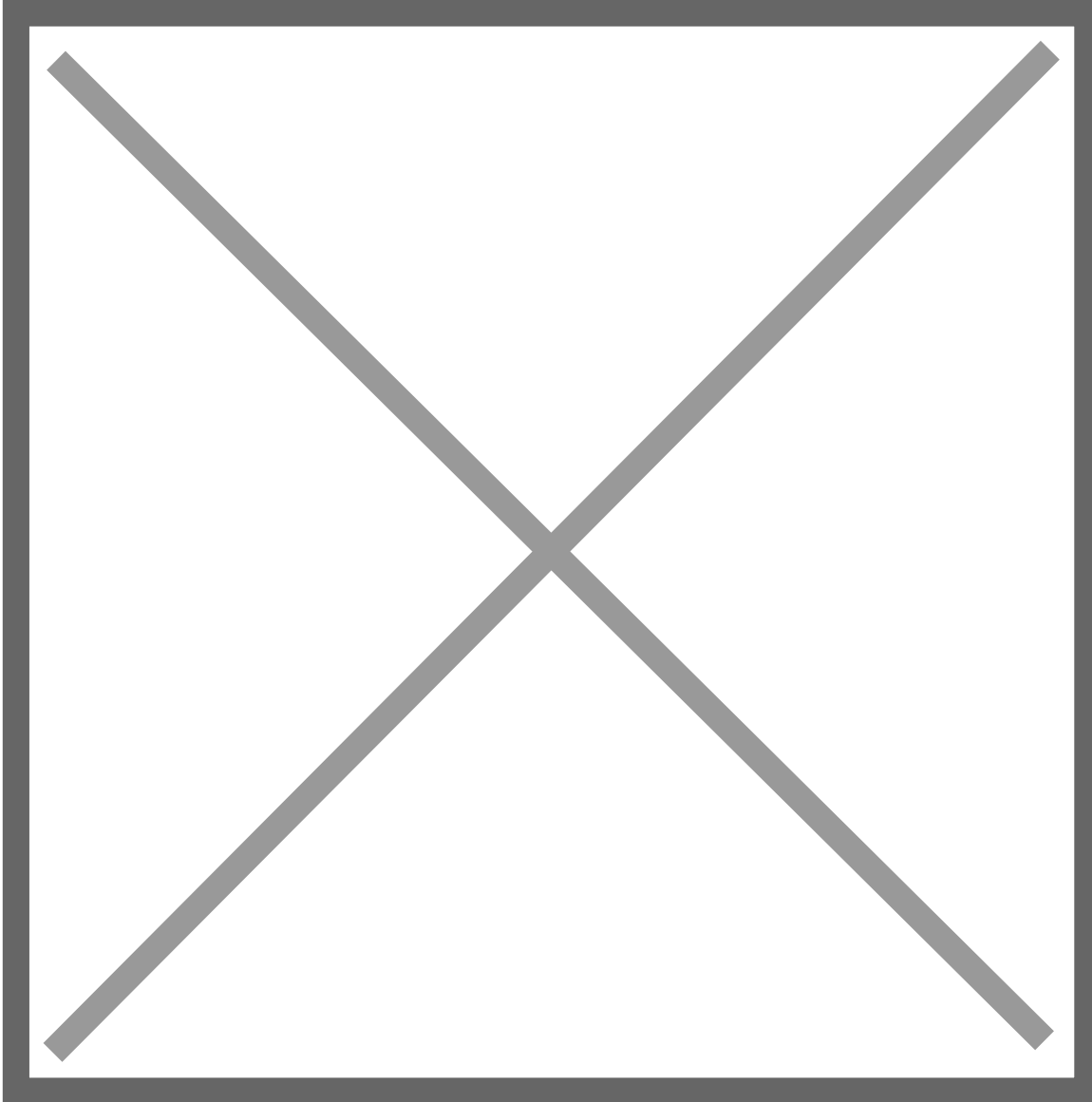

Bob Avakian ve Dev-Kom'u Savunmak 2: Neo-McCarthyçiliğe Karşı ve Daha Fazlası

08.02.2024 • Revcom Yazıları • Yeni Komünizm

Editörlerin notu: Tarihi ve yazar Paul Street'in bu makalesi ilk olarak 25 Ocak 2024 tarihinde The Paul Street Report'ta yayınlanmıştır. Serinin 1. Bölümüne [buradan](#) ulaşabilirsiniz.

Devkom'un önde gelen figürlerinden Sunsara Taylor ortada (soldan beşinci), Lori Sokol ve kürtaj hakları örgütü Rise Up for Abortion Rights'ın diğer aktivistleri ile birlikte Fotoğraf: Revolution/revcom.us

Sevgili Okurlar: Bu, üç gün önce başladığım üç bölümlük serinin devamıdır. Bu bölümde ve gelecek hafta yayınlanacak olan 3. Bölümde, 1. Bölümde DKP ve Avakian'a yönelik olarak sıralanan sol saldırıların her birine yanıt vereceğim. Eğer 1. Bölümü henüz okumadıysanız, muhtemelen bu bölümü okumadan önce bunu yapmalısınız. Avakian ve Devkom'lardan bahsettiğimde soldan her zaman makul miktarda sızlanma, iğneleme, küçümseme ve dehşet bekliyorum. Bu üzücü ve aptalca bir durum, ancak burada ve kişisel web sitemde birçok ve birbiriyle ilişkili hastalıklarını uzun uzadıya tartıştığım "solun" çoğu da böyle.

Saçmalıklara Yanıt Vermek

"BA" ve DKP'ye yönelik eleştirilerimden yoksun değilim. Örneğin, ampirik bir farklılıktan bahsetmek gerekirse, bazı Revcom'ların doğal olarak kusurlu olan ABD Sivil Haklar lideri Dr. Martin Luther King, Jr'ı devrimci aktivizmin "intihar" olduğunu düşünen biri olarak tasvir etme sıklığını sorguluyorum (Dr. King'in [1967-68] bu tasvirden daha radikal bir portresi için 2018 *CounterPunch* makalem "Dr. King's Long Assassination"a bakınız). Ancak son beş yıl içinde Avakian ve Devkom'ların çalışmalarını ve aktivizmini yeterince tanıdığımdan, 1. Bölümde listelenen solcuların eleştiri ve suçlamalarının temelsiz, iftira, cahilce ve daha da kötüsü olduğunu rahatlıkla söyleyebilirim. Aşağıda, bazıları güçlü bir çirkin neo-McCarthyizm kokusu taşıyan sol saldırılardan birkaçını ele alıyorum. Bölüm 3 (umarım yarın) Avakian ve Devkom'lara yönelik (bence boktan) bir grup sol eleştiri ve iğnelemeyi ele alıyor.

Avakian'ın Eski Kendini Reddeden Konumları Üzerine İptal-Kültürleme

Tekrar: "Avakian 90'lı yıllara kadar eşcinsel hakları konusunda geri adım attı ve geçmişte Boston'daki taşımacılık planına karşı çıkmak gibi korkunç pozisyonlar aldı... Taşımacılık planına

karşı çıktı çünkü bunun (beyaz) işçi sınıfı birliğine hakaret olduğunu düşünüyordu” (bkz. Bölüm 1).

Lütfen... Avakian'ın on yıllar önce bıraktığı eşcinsel hakları konusundaki başlangıçtaki kötü pozisyonu, 1990'lara kadar ABD ve küresel solda yaygındı. Radikal ve ilerici çevrelerde yaygın olan eski bir “kötü görüş” için onu ayırmak ürkütücü, özellikle de kimse bu orijinal pozisyonu Avakian'ın kendisinden daha sert bir şekilde eleştirmemişken. Avakian liderliğindeki DKP, eşcinsellik ve eşcinsel hakları konusundaki hatalarının kapsamlı bir eleştirisini yazmıştır ki bu hatalar o dönemde tüm uluslararası komünist hareketin hatalarıydı. Avakian'a yönelik bu tekrarlanan saldırı, en aşağılık haliyle burjuva-liberal iptal kültürünün kokusunu taşımaktadır.

Boston olayı *yarım asır* önceydi. Avakian, DKP'nin Boston taşımacılık programı konusundaki orijinal pozisyonunu uzun süredir reddetmektedir. Bu “kötü uygulama” partide bir bölünmeye yol açmış, taşımaya karşı çıkanların başını çekenler gruptan ayrılmış ve Avakian'ı uzaklaştırmaya çalışmışlardır! Aynı zamanda, Avakian'ın bu ya da başka bir olayla bağlantılı olarak ırkçılık (“işçi sınıfı [beyaz] birliği”) yaptığını öne sürmek ya cahillik ya da samimiyetsizliktir. Avakian radikal siyasete Siyahlarla olan ilişkileri ve Kara Panterlerle olan ilişkisi sayesinde girmiştir. Militan ırkçılık karşıtlığı her zaman siyasi yaşamının ve DKP'nin programının temel bir yönü olmuştur. DKP, “ırkçılık ve kapitalizm, birini yenmeden diğerini yenemezsiniz” diyerek ırkçılık karşıtlığına ciddi bir vurgu yapar (Dev-Kom'lar ataerkillik için de aynı şeyi söylüyor). Dev-Komlar, ABD'de kapitalizm-emperyalizm altında “en kötü cehennemi yakalayan” beyaz olmayan şehirli kitlelerin devrimci potansiyeline özel bir rol vermektedir. DKP, beyaz olmayan topluluklarda (örneğin New York'ta Harlem ve Chicago'da Güney Kıyısında) önemli ofisler açmaktadır ve çok sayıda beyaz olmayan üyeye sahip bulunmaktadır.

“Zahmete Değmez”ın Çevirisi: Küçümseyici Entelektüel Tembellik

Tekrar: “Avakian'ın kötü kararlarının listesi uzun ve zahmete değmez.”

“Avakian'ın kötü davranışlarının listesi uzun ve zahmete değmez” şeklindeki alaycı ifade, birçok sol düşünürün Avakian'ın yazılarına, konuşmalarına ve aktivizmine verdiği tepkinin aynı anda

hem küçümseyici hem de tembel doğasının bir simgesidir. “Zahmete değmez” ifadesi durumu oldukça iyi özetliyor. Bu, cehalet ve tembelliğin kötü niyetli bir kılıfıdır. “Avakian’ın kötü icraatlarının uzun bir listesi” gerçekte mevcut değildir, ancak böyle bir liste oluşturmak biraz çalışma (“zahmet”) gerektirecektir, bu nedenle bir liste oluşturmak “zahmete değmez” olacaktır. Avakian’ın “görüşlerinin” dürüst ve iyi araştırılmış bir değerlendirmesi, iyi ve devrimci pozisyonların uzun bir listesini ortaya çıkaracaktır, ancak bunu bulmak, refleks olarak anti-komünist ve anti-devrimci sol düşünürlerin yapmak istemediği zihinsel çabayı gerektirecektir, özellikle de Avakian’ın sol sanrılara yönelik son derece yerinde eleştirileriyle uğraşmayı içerdiğinde. Eski tarih profesörüm Carl Parrini’nin zamanında öğrencilerine yaptığı bir yorum burada geçerli görünüyor: “Bir kitap okuyun, belki bir şeyler öğrenirsiniz.” Bölüm 3’te nereden başlamanız gerektiğine dair bazı tavsiyelerde bulunacağım.

“Tarihsel Olarak Çok Gerici”

Tekrar: “DKP tarihsel olarak çok gerici olmuştur. Eğer değiştirilirse, bunun nedeni güncel kalmak için değişmek zorunda olmalarıdır.”

Durun bir dakika: Yarım yüzyıldır sürekli olarak sosyalist devrim, daha azı değil çağrısı yapan açık bir komünist parti “tarihsel olarak çok gerici” mi? Bu, “2 artı 2’nin tarihsel olarak 5’e eşit olduğunu” ve “sevginin tarihsel olarak nefret olduğunu” söylemekle aynı anlama geliyor. George Orwell’in 1984’ünden fırlamış anti-komünist bir muhbir. Avakian’ın ve DKP’nin eşcinsellik ve Boston otobüs planı konusundaki tutumlarını (uzun zaman önce) bakış açılarındaki gerçek bir değişiklik nedeniyle değil, sadece “güncel kalmak” için değiştirdiklerini biliyormuş gibi davranmak da küstahlıktır. Suçlayanlar bunu nereden bildiklerini iddia ediyorlar? Geçmişe dönük gizemli zihin okuma güçleri mi var? Ve tarihi şekillendirmek isteyen herhangi bir grup, güncel kalmaya çalışmak için gerekli olsaydı değişiklik yapmaz mıydı?

“Solcu Bir Tarikat”

“Tarikat” suçlaması DKP’ye karşı yaygın bir “sol” reflekstir. Soldaki pek çok kişinin DKP’ye karşı benimsediği neo-McCarthyçi COINTELPRO benzeri iftiranın bir parçasıdır. Bu iftira; sadece Avakian’ın çalışmalarını değil, DKP’nin web sitesinde, haftalık YouTube programında, sokaklarda, örgütlenme merkezlerinde ve kitapçılarda geliştirdiği mükemmel güncel raporlama, yorumlama, ajitasyon ve örgütlenmeyi görmezden gelmenin kolay bir yolunu sunuyor. Sadece “kült” deyin ve DKP’nin mevcut düzene - ve benim “topal sol” olarak adlandırdığım şeye - yönelik eleştirisini araştırmak zorunda kalmayın.

“Tarikat” suçlaması, DKP’nin Avakian’ı entelektüel ve programatik liderleri olarak kabul edip desteklemesinin aslında onun çalışmaları ve devrimci komünizme gerçek bir bağlılıkla ilgili olmadığı gibi aptalca ve aşağılayıcı bir fikri ileri sürmektedir. Hayır, iftira niteliğindeki suçlamaya göre DKP, “Tarikat”ın standart sözlük tanımından alıntı yapacak olursak, “belirli bir figüre ya da nesneye -Avakian’a- yönelik dini bir hürmet ve bağlılık sistemi “dir. Bu anlayışa göre, Avakian’ın söyleyeceği her şey, ne kadar tuhaf olursa olsun, onun beyin ölümü gerçekleşmiş tapıcıları - “düşünce köleleri” - arasında hemen müjde haline gelecektir. Avakian aniden sağcı Hıristiyanlığa ya da Konfüçyüsçülüğe geçebilir ve Dev-Kom’lar da onu takip ederek “yeni kiliselerine” giderler, değil mi? Bunun DKP’nin gerçek üyeleri ve dostlarıyla hiçbir ilgisi yok, ki bunlar arasında ABD “radikal solunda” kırk yılı aşkın süredir tanıştığım en zeki, en iyi okumuş ve en güncel bağımsız düşünürler ve aktivistler yer alıyor.

“Maoist”

Bu terim, sanki gerçek bir solcunun Mao Zedong liderliğindeki 1949-1976 Çin komünist devrimini otomatik olarak reddettiği ve bu devrimin emperyal kuşatma ve düşmanlık (sosyalizm sonrası Sovyetler Birliği’nin muhalefeti de dahil) karşısındaki olağanüstü başarıları hakkında hiçbir şey bilmediği peşinen (saçma bir şekilde) anlaşılmış gibi DKP’ye bir hakaret olarak savrulmaktadır. Avakian liderliğindeki DKP 1970’lerde teknik olarak Maoist bir parti olarak ortaya çıkmış olsa da, zahmet edip bakan herkes Avakian’ın yazılarında Mao’ya yönelik önemli eleştiriler bulabilir; Çin Kültür Devrimi’nde yanlış bir eğilim olarak “sınıf gerçeği” (bkz. Bölüm 3, yakında) ve Mao’nun 1970’lerdeki reelpolitik dış politikasına yönelik eleştiriler de buna dahildir.

(Mao, Stalin ve hatta Lenin ve Marx, Avakian'ın yazılarında ve konuşmalarında eleştirel incelemeden kaçmamış bunun yerine Avakian; dogmaya, "kutsal ineklere" ve Sevgili Liderlerin kültleştirilmesine sürekli olarak karşı çıkmıştır).

"Hizalama" ve "Ön Grup" Konuşması Üzerine - Güzel

Tekrar: "Neden Dev-Kom ve onun ön grupları Refuse Fascism ve Rise Up for Abortion Rights ile aynı çizgide yer alıyorsunuz?" (Bölüm 1'de listelenen iki eleştiriye yorumlayarak ve birleştirerek).

Faşizmi Reddeden Var mı?

Vay canına! Refuse Fascism'in DKP'nin bir "ön grubu" olarak sol tarafından kınanması (bkz. Bölüm 1) alarm vermelidir. Bu, bu yüzyılda ABD-Amerikan faşizmini/Cumhuriyetçi-faşizmini tanımlama ve buna karşı çıkma konusunda "solun" çoğundan çok daha ileride olan bir gruba uygulanan sol neo-McCarthyizmdir. Wikipedia bunu doğru bir şekilde bildirmektedir:

"Faşizmi Reddet", 2016 seçimlerinin ardından Devrimci Komünist Parti (DKP) üyelerinin de aralarında bulunduğu solcular, liberaller, entelektüeller, sanatçılar ve aktivistlerden oluşan geniş bir geçici koalisyon tarafından kuruldu. DKP, grubu başlatan eylem çağrısını kendilerinin yayınladığını söyledi. Çağrı üzerine New York'ta Cooper Union'daki Great Hall'da grubun resmen faaliyete geçtiği acil bir toplantı düzenlendi ve Sunsara Taylor, Immortal Technique, PZ Myers, Carl Dix ve Jeremy Scahill gibi isimler konuşmalar yaptı. Gloria Steinem ve Chase Iron Eyes'tan da destek açıklamaları geldi."

"Soldan" gelen anti-komünist "ön grup" suçlamaları hafife alınmamalıdır (Kürtaj Hakları için Ayağa Kalk'ın "soldan" yıpratılmasına ilişkin yorumlarıma aşağıdan bakabilirsiniz). Lütfen Refusefascism.org adresine gidin ve zamanımızın ciddi sosyal ve siyasi meselelerini detaylandıran, tartışan, yorumlayan ve başka şekillerde ele alan olağanüstü sayıdaki son derece bilgilendirici podcastlerinden bazılarını deneyin. Amerika Birleşik Devletleri 2024-25

yıllarında neo-faşist siyasi konsolidasyonun eşliğinde dururken vazgeçilmez bir bilgi ve analiz kaynağı olan RF podcastinde, aralarında Jason Stanley, Jeff Sharlet, Ruth Ben-Ghiat, Dahila Lithwick ve Mark Joseph-Stern gibi tanınmış düşünürlerin de bulunduğu çok sayıda komünist olmayan, radikal olmayan, ilerici, liberal ve hatta merkezci sesler yer almaktadır.

RF'yi kimin kurup kurmadığına bakmaksızın hepimiz faşizmi reddetsek nasıl olur? Solcular, güncel olayların Avakian'ın yeni başlayan Amerikan faşizmine ilişkin uzun süredir yaptığı uyarıların doğruluğunu kanıtlarken, RF'nin orijinal pozisyonunu da fazlasıyla doğrulamasını takdir etmek isteyebilirler. Iowa ve New Hampshire'daki seçim ve önseçim zaferleriyle Cumhuriyetçi-faşist Parti'nin zirvesindeki yerini sağlamlaştıran Donald Trump "Metal Dedektörlerini Kaldırın Çünkü AR-15'li Milisler Bana Zarar Vermek İstemiyor" faşist duygularını gizlemek için çok az çaba sarf ediyor. Cumhuriyetçi başkan adaylığı için yarışan ve kolayca yenilgiye uğrayan tüm rakipleri de dahil olmak üzere, kendi partisinden şok edici bir geçiş alan kamuoyu açıklamalarında açıkça Hitler'in ruhu konuşuyor.

Trump'ın 2024 kampanya mitingleri, "vatanseverler" olarak adlandırdığı ve iktidara geldiğinde affetmeyi vaat ettiği hapisteki 6 Ocak isyancılarının şarkılarıyla açılıyor. Trump, "Marksist haşarat" olarak adlandırdığı siyasi düşmanlarını ezmeye, bağımsız medyayı bastırmaya ve protestoları bastırmak için orduyu konuşlandırmaya yemin ediyor. Faşist nefret mitinglerinde onların "intikamı" olacağını ve tüm sosyalistleri, Marksistleri ve komünistleri ülkeden sınır dışı etmek istediğini söylüyor. Kapitalist-emperyalist Demokratları saçma bir şekilde "radikal sol" olarak adlandırıyor ve Marksist "radikal solun" Amerikan eğitim sistemini ele geçirdiğini iddia ediyor.

Trump, hırsızlık yaptığından şüphelenilen kişilerin yargısız infaz edilmesi çağrısında bulundu. Kampanyasında "yasadışı" göçmenler ve sığınmacılar için dev toplama kampları inşa etme sözü verdi. Eski Genelkurmay Başkanı'nın Çin'e ABD'nin 6 Ocak'tan sonra nükleer bir savaş başlatmayacağı konusunda güvence verdiği için idam edilmesi gerektiğini söylüyor. Trump Meksika'yı işgal etme sözü veriyor ve "bir günlüğüne diktatör" olmak istediğini söylüyor (bu ne demekse) çünkü "duvarı inşa etmek ve sondaj yapmak istiyorum, sondaj, sondaj, sondaj."

Trump, beyaz olmayan göçmenlerin beyaz Amerikalıların soy ve sopunu bozduğunu - “kanımızı zehirlediğini” iddia ederek Kavgam’ı taklit etmektedir. Ayrıca Trump’ın “Amerika’nın büyüklüğüne” yönelik en büyük tehdidin “içeriden” - sözde “radikal sol Demokratlar”/ “haşarat” - olduğunu iddia eden palingenetik milliyetçi “arkadan bıçaklanmış” retoriği de düpedüz Hitlervari. Geçen ay New Hampshire’da sosyalistleri ve komünistleri “haşarat” olarak adlandırdıktan sonra Trump, Hitler ve Mussolini’nin ruhunu temsil ederek şunları söyledi: “Dış güçlerden gelen tehdit, içeriden gelen tehditte çok daha az uğursuz, tehlikeli ve vahimdir. Bizim tehdidimiz içeriden geliyor.”

“Haşarat” ile ne yaparsınız? Onları yok edersiniz. Özellikle Hitler ve Nazilerin Holokost’u meşrulaştırmak için bu terimi kullandıkları düşünüldüğünde, tam anlamıyla soykırım imaları içeren eliminasyonist bir kelime seçimi.

Bu arada, Yüksek Mahkeme’den aşağıya federal yargı Hıristiyan faşist Trump atamalarıyla dolu, 2024 Senato seçimleri ülkenin üst yasama meclisinin Cumhuriyetçi-faşistlerce ele geçirilmesini destekliyor ve 20’den fazla “kırmızı”/Trumpçı eyalet kürtaj hakları, silah güvenliği, oy kullanma hakları ve çocukların ve genç yetişkinlerin Amerikan tarihi ve toplumunda geçmişte ve günümüzde ırkçılık ve cinsiyetçilik hakkında uygun eğitim alma hakkı dahil olmak üzere çok sayıda kilit politika konusunda çoğunluğun ulusal görüşünü hiçe sayarak rövanşist politikalar üretiyor.

ABD Temsilciler Meclisi’ndeki Cumhuriyetçi-faşist çoğunluk, iki partili Siyonistlerle işbirliği yaparak elit yönetici sınıf Ivy League üniversitelerinin (Penn ve Harvard) iki rektörünü sahte anti-Semitizm suçlamalarıyla istifaya zorladı.

Teksas’ın çılgın Hıristiyan Cumhuriyetçi-faşist/Trumpçı valisi Greg Abbott, Biden Beyaz Sarayına ve hatta çoğunluğu Hıristiyan Faşist olan ABD Yüksek Mahkemesine açıkça meydan okuyarak Rio Grande boyunca Little Rock (1957) ve hatta Fort Sumter (1861) benzeri bir an yaratıyor. Abbott, dikkat çekici bir neo-Sıfırlama eylemiyle, Teksas Askeri Departmanına, Teksaslı yetkililerin “yasadışı” göçmenleri engellemek için ölümcül jiletli teller çektiği ve bu yetkililerin bir göçmen anne ve iki çocuğunun boğulmasına soğukkanlılıkla izin verdiği sınırın bir bölümü olan Eagle Pass’a ABD Sınır Devriyesinin erişimini reddetmeye devam etmesi emrini verdi.

Abbott'un Washington'a karşı açık bir isyanla ırkçı ve nativist kan dökme seviyesini yükseltme kararlılığı, "eyalet hakları" faşizmi (Siyahların köleliğine ve İç Savaş'a kadar uzanan ırkçı bir geleneğe dayanan) ile ABD İç Güvenlik Bakanlığı arasında silahlı bir çatışmaya yol açabilir - üstelik Trump, Cumhuriyetçi-faşistlerin kontrolündeki ABD Meclisi'ne, ne kadar gerici olursa olsun, Biden ile "sınır güvenliği" konusunda yapılacak her türlü iki partili anlaşmayı engelleme talimatı vermişken.

Herr Abbott beş gün önce "Teksas geri adım atmayacak" demişti. Akıllı liberal Philadelphia Inquirer köşe yazarı Will Bunch'ın yazdığı gibi:

"Abbott'un sert konuşmasının, partisinin diktatör özentisi Donald Trump'ın bu yaz Cumhuriyetçi adaylığını neredeyse garantileyen New Hampshire ön seçimlerinde büyük bir zafer kazandığı gün gelmesi tesadüf değildi... New Hampshire Eyaletindeki Cumhuriyetçi seçmenler göçü bir numaralı sorun olarak sıraladı (burası Kanada'ya sınır bir eyalet. ... Kanada ile sınır eyaleti) ve Abbott ile birlikte Trump Ekibi, şimdi ile Kasım arasında bu kahverengi derili 'işgalcilere' karşı faşist tarzı bir savaş açmaya hevesli görünüyor... Güney sınırındaki bu insani krizi en azından iyileştirebilecek küçük demokratik kurumlar, sefil bir şekilde başarısız oluyor. En çok da Cumhuriyetçilerin yasaları engelleme becerisi karşısında tıkanan Kongre. Biden, sığınma davalarına bakacak daha fazla göçmenlik hakimi ve mülteciler için daha hızlı çalışma izni gibi kazanımlar karşılığında Cumhuriyetçilerin daha acımasız stratejilerinden bazılarını benimseyecek bir uzlaşma sağlamaya çalıştı. Ancak Senato Azınlık Lideri Mitch McConnell'in kapalı kapılar ardında yapılan bir toplantıda Trump'ın Cumhuriyetçi müttefiklerine sınırda Biden'a yardımcı olabilecek herhangi bir olumlu eylemi engellemelerini söylediği bildirildi. Görünüşe göre, daha fazla şişirilmiş ceset Kasım ayında partinin şansını artıracak... aynı derecede endişe verici olan ...inanılmaz derecede küçülen Yüksek Mahkeme. Anayasa akademisyenleri, mahkemenin altı muhafazakâr yargıcından dördünün, sınırda federal otorite için oybirliğiyle alınması gereken bir davada Abbott'un yanında yer almasına şaşırılmış görünüyordu. Bu durum, yüksek mahkemenin Trump'ın birçok yasal karmaşası hakkında demokrasi için ölüm kalım kararları vereceği 2024 yılının geri kalanı için kötü bir işaret."

Hmm... Avakian ve Dev-Kom'lar 2016'da kapitalizm-emperyalizm, beyaz üstünlükçülüğü, erkek üstünlükçülüğü, aşırı milliyetçi Amerikan üstünlükçülüğü ve köktendinci Hıristiyanlığın zehirli bir karışımına dayanan faşizmin ABD versiyonunun yükselişi konusunda uyarıda bulunurken (ve Avakian'ın durumunda 1990'lara kadar geri giderken) acaba bir şeyler mi söylüyorlardı? Paul Street Report'un gelecek sayılarında bu konuda söyleyecek daha çok şeyim olacak. Bu arada, Faşizmi Reddetmek isteyen solcular var mı?

RU4AR'ın Komünizmle Suçlanması

Neo-McCarthyçi "ön grup" suçlamasından bahsetmişken, Kürtaj Hakları için Ayağa Kalk'ın (RU4AR) üç kurucu üyesinden sadece biri, Sunsara Taylor, bir Dev-Kom'du. Diğer iki kurucu - Lori Sokol ve New York merkezli efsanevi kürtaj hizmetleri sağlayıcısı ve kürtaj hakları aktivisti Merle Hoffman - önde gelen komünist olmayan feministlerdir. Bayan Hoffman, "toksik ütopyacılık" ile özdeşleştirdiği devrime açıkça şüpheyile yaklaşıyor, ancak Cumhuriyetçilerin kadınların kürtaj hakkına yönelik saldırısının, "zorla annelik "in "kadın köleliğini" dayatmaya yönelik Hıristiyan Faşist bir kampanya olduğu ve bu çabaya karşı ciddi bir direnişin, "her zamanki gibi iş yapmayı" reddeden öfkeli insan kitleleriyle sokakları ve meydanları doldurmayı gerektirdiği konusunda Taylor ile hemfikir. RU4AR kısa sürede, iyi bir şekilde kaleme alınmış Dobbs v Jackson kararına karşı militan kitlesel direniş çağrısında bulunan öncü güç olarak ortaya çıktı. RU4AR'ın Demokrat Parti'nin tutsağı "seçim" kurumunun yalaka inkarcılığına, seçimciliğine, hukukçuluğuna ve doğrudan hizmetçiliğine yönelik eylem destekli eleştirileri, RU4AR'ın bu kurum ve onun sol ve liberal medyadaki dostları tarafından COINTELPRO tarzı acımasızca karalanmasına yol açtı. Bu aşağılık sol tetikçiliği (imzacıları arasında Amerika'nın Chicago Demokratik Sosyalistleri'nin bir bölümü de vardı) geçen yıl ifşa ettim ve karşı çıktım (bkz. Paul Street, "Why is 'the Left' Red-Baiting Rise Up for Abortion Rights on the Eve of Fascist Destruction," Counterpunch, 1 Ağustos 2022). Rise Up'a yönelik neo-McCarthyçi saldırı, liberal seçim "hareketinin", ataerkil Biden yönetiminin Dobbs kararına, federal mülklerde ve 50 eyaletin tamamında federal posta sistemi aracılığıyla ücretsiz, güvenli ve yasal kürtaj sağlamak için gerçek gücünü kullanarak yanıt vermesini düzgün bir şekilde talep etmedeki başarısızlığına

hasta bir kılıf sağladı. RU4AR'a katılarak ana akım "seçim" kuruluşunun kitlesel eylemi reddetme ve Biden Demokratlarının Dobbs kararını 2022 ve 2024 seçimleri için bir oy toplama silahı ("Roevenber") olarak kullanma konusundaki alaycı kararlılığına (iyi hazırlanmış ve aslında sızdırılmış karardan önce bile açıkça görülüyor) uyma kararını kınamak için komünist ya da başka türden bir radikal olmak gerekmiyor.

"Hizalama" Olarak Alıntı Yapmak

CounterPunch ve The Paul Street Report'ta zaman zaman Devkom'lardan ve Avakian'dan alıntılar yaptığım için "solcular" tarafından DKP "hizasında" olduğum gerekçesiyle eleştirilmem manidardır. "Anarşist" Noam Chomsky'den son çeyrek yüzyıldaki yazılarımda muhtemelen yüzden fazla kez alıntı yaptım. Dolayısıyla Chomsky ile mi hizalanmış oluyorum? Bazen evet, geçmişte ve günümüzde ABD emperyalizmine yönelik güçlü, hacimli ve ayrıntılı eleştirilerinde ve ABD şirket medyasının ABD emperyalizmine "kitlesel rıza üretiminde" oynadığı rol üzerine (merhum Edward S. Herman ile birlikte) yaptığı mükemmel ampirik çalışmada olduğu gibi. Örneğin Donald Trump'ı "tarihin en tehlikeli suçlusu" olarak nitelendirdiğinde, Chomsky ABD'nin İsrail'in soykırımcı işgaline ve apartheid devletine verdiği desteğin sadece İsrail Lobisi'nin değil ABD emperyalizminin stratejik çıkarlarıyla ilgili olduğuna işaret ettiğinde, Chomsky kapitalist şirketlerin temelde patolojik kurumlar olduğunu söylediğinde ve Chomsky ABD liderliğindeki NATO emperyalizminin Vladimir Putin'in Ukrayna'yı canice işgalini kışkırttığını belirttiğinde onunla "aynı safta hizalanıyorum" yer alıyorum.

Bazen de hayır, Chomsky'nin son yıllarda açıkça faşist olan Trump'a faşist demeyi garip bir şekilde reddetmesi (Trump'ın söyleminin açıkça Hitlervari bir hal almasıyla [aşağıya bakınız] umarım bu durum değişmiştir), Trump tabanının işçi sınıfı bileşimini abartması (New York Times köşe yazarı David Brooks'un sürekli yaptığı bir şey) gibi, Kendisini defalarca "anarşist"/"liberter sosyalist" olarak tanımladığında (2023 "Topal Sol" serimdeki 9. Hastalık), karizmanın yokluğunu sol bir erdem olarak savunduğunda, Lenin'e saçma bir şekilde "karşı devrimci" dediğinde, ne yapılması gerektiği konusunda cesur açıklamalar yapmanın kötü -çünkü "otoriter"- olduğunu söylediğinde ve anarşist değerlerine rağmen reformist ve sosyal demokrat bir politikayı

savunduğunda. Evet, Frederick Engels ve devrimci komünist gelenekte, devrimci bir partinin, devrimin ve karşı devrimi yenecek donanıma sahip sosyalist bir devletin araya giren güçleri olmaksızın doğrudan otoritenin ve devlet iktidarının ortadan kaldırılmasına atlamak gibi çocukça anarşist ve işçici düşlerine karşı çıkan diğerleriyle “aynı safta” yer alıyorum.¹

“Anti-Demokratik”

Avakian ve DKP, biçimci Batı burjuva/kapitalist-emperyalist demokrasisinin uzun zamandır tutarlı eleştirmenleri olmuştur. Aynı zamanda burjuva demokrasisinin altta yatan çok taraflı kapitalist sınıf diktatörlüğü için üstyapısal bir örtü olduğunu, proletaryanın devrimci sosyalist diktatörlüğünün en iyi haliyle burjuva demokrasiden çok daha eşitlikçi ve gerçek halk egemenliğiyle uyumlu olacağını, devrimlerin azımsanmayacak miktarda otoriterlik içerdiğini (devlet gücünün sosyalist amaçlar için alınması, saklanması ve kullanılmasının doğasında bu vardır) ve komünist liderliğindeki sosyalist devrimci bir hükümetin, örneğin temel ekonomik kurumların sosyalist devlet mülkiyeti ve kontrolü ve (kapitalojenik küresel ısınmanın hızla arttığı bir dönemde kritik varoluşsal öneme sahip) fosil yakıtların toprakta tutulması gibi temel konularda gerekirse çoğunluğun görüşünü reddetmeye hazır olması gerekir.²

Bölüm 2'nin son notları:

1. Anarşizm/“özgürlükçü sosyalizm”, devrim, “demokrasi” ve otoriterlikle ilgili olarak, Frederick Engels 1872’de, Avakian’ın onaylayarak alıntılıdığı bir pasajda bunu çok iyi ifade etmiştir: “Bazı Sosyalistler son zamanlarda otorite ilkesi dedikleri şeye karşı düzenli bir haçlı seferi başlattılar. Onlara şu ya da bu eylemin kınanması için otoriter olduğunu söylemek yeterlidir... anti-otoriterler, siyasi devletin, onu doğuran toplumsal koşullar yok edilmeden önce bile, bir hamlede ortadan kaldırılmasını talep etmektedirler. Toplumsal devrimin ilk eyleminin otoritenin ortadan kaldırılması olmasını talep ediyorlar. ...Bu beyler hiç devrim gördüler mi? Bir devrim kesinlikle var olan en otoriter şeydir; nüfusun bir kısmının diğer kısmına tüfekler, süngüler ve toplar aracılığıyla iradesini dayattığı eylemdir - otoriter araçlar, eğer varsa; ve eğer muzaffer taraf boşuna savaşmak istemiyorsa, silahlarının gerçilere

ilham verdiği terör aracılığıyla bu egemenliği sürdürmelidir. Paris Komünü, burjuvalara karşı silahlı halkın bu otoritesini kullanmasaydı tek bir gün bile dayanabilir miydi? Tam tersine, onu yeterince özgürce kullanmadığı için suçlamamız gerekmez mi?...Bu nedenle, iki şeyden biri: ya anti-otoriterler ne hakkında konuştuklarını bilmiyorlar, bu durumda kafa karışıklığından başka bir şey yaratmıyorlar; ya da biliyorlar ve bu durumda proletarya hareketine ihanet ediyorlar. Her iki durumda da gericiliğe hizmet ediyorlar.”

2. Avakian'ın 1986 tarihli kitabı Demokrasi: Bundan Daha İyisini Yapamaz mıyız? adlı kitabı, “demokrasiden çok daha yıkıcı, çok daha özgürleştirici bir şey olduğunu” iddia eden Marksist siyaset teorisinin önemli bir eseridir. Avakian şunu savunmaktadır: “Demokrasi kendi başına bir amaç değil, amaca giden bir araçtır; toplumun üstyapısının bir parçasıdır ve belirli bir ekonomik tabana uyar ve ona hizmet eder; belirli tarihsel koşullarda ortaya çıkar ve genellikle burjuva çağıyla ilişkilendirilir, asla soyut ya da saf bir biçimde var olmaz, her zaman belirli bir sınıf karakterine sahiptir ve sınıflar arasındaki temel ilişkiler tarafından koşullandırılır; ve son olarak, demokrasinin sosyalist geçiş döneminde oynayacağı ayırt edici bir rolü vardır, ancak komünizmin başarılmasıyla birlikte devletle birlikte ortadan kalkacak ve yerini niteliksel olarak daha yüksek siyasi örgütlenme ve katılım biçimlerine bırakacaktır. “